

kommende med i et Mindretal i Finansudvalget til at foreslaa en Forhøjelse paa henholdsvis 2,500 Kr. og 1,250 Kr. Jeg deler de samme Anskuelse om Idrættens Nytte, som nylig bleve udtalte af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), og jeg vil understrege en enkelt Ytring af ham — jeg ved ikke, hvor meget det ærede Medlem selv tænkte ved den, men jeg vil da understrege denne Ytring stærkt: Han betragtede Idrætten ikke alene som noget, der udvikler Muskler og Nerver og maaske avler Kækhed, men ogsaa som noget, der forhindrer Udskejelser. Jeg vil dertil sige, at det er min Erfaring, og jeg tror, det er en Kendsgerning, at det stillesiddende Liv, som føres af en stor Del af Ungdommen, er en ganske væsentlig Kilde til Fremkomst af højst uheldige Udskejelser, som en Opgaaen i et rørigt Idrætsliv i den Fritid, som findes, er et meget væsentligt Middel til at hindre og indskrænke. Disse Foreninger, særlig Dansk Idrætsforbund, søge jo for Byungdommens Vedkommende i det hele taget at udrette det samme, som gennem Skytteforeningerne sker for Landungdommens Vedkommende. Jeg vil meget henstille, at man bevilger det Tilskud, her foreslaas.

Under Nr. 52 har jeg stillet Forslag om et Tilskud af 300 Kr. til det internationale Forbund til Studium af Mellemstandens Forhold. Det er ikke nogen ny Bevilling, men en, som har været givet i 2 Aar, og jeg foreslaar, at den ikke stryges, men optages igen. Jeg har omtalt dette Forbund under første Behandling af Finanslovforslaget, men maa dog her føje nogle ganske faa Ord til. For det første er denne Bevilling ikke et Tilskud til Landets private Foreninger, for at de kunne faa Raad til at deltage i Mellemstandsforbundet — de svare deres Kontingent efter Mellemstandsforbundets Love, saaledes som det kræves —, men det er en Bevilling, som tilsigter, at den danske Stat skal staa for sit eget Vedkommende i Forhold til Mellemstandsforbundet som Bidragyder og ogsaa som Deltager efter Forbundets Love og med en passende Indflydelse paa dets Ledelse. Det gøre nemlig de fleste Stater i Europa, navnlig de mellemeuropæiske Stater, Tyskland, Belgien — som er den Stat, fra hvilken Be-

vægelsen er udgaaet — og Holland. Det er navnlig de mellemeuropæiske Stater og Norden, der have givet deres største Tilslutning. Bevægelsen er ogsaa kommen til Frankrig, saa vidt jeg ved, men den er neppe naaet til England. Dette Mellemstandsforbund er ikke nogen som helst Agitationsforening, men en Samling af Regeringsrepræsentanter og private, som have gjort sig til Opgave at samle Oplysninger om Love og Institutioner og alt, hvad der kan tjene til Mellemstandens Udvikling og Fremme. Og ved Mellemstanden forstaar man ikke noget snævert eller kunstigt, men egentlig al selvstændig Bedrift, Landbrug, Handel, Industri og Haandværk, kort sagt, hvad man ellers kalder Borger- og Landbostand i Forening. Dette Forbund tilvejebringer et meget antageligt Antal Tryksager, bestaaende Love fra forskellige Lande m. m., som det oversætter og fordeler til Medlemmerne. Man kunde maaske sige, at dette er overflødigt paa Grund af den nye Institution, vi have faaet her i Rigsdagen, hvorved der meddeles os Oplysninger om og Eksemplarer af danske Lovforslag eller Love. Det gør man ogsaa gennem Mellemstandsforbundet, idet det har oversat danske Love til Brug for de øvrige Nationer; men man gør det ogsaa af den Grund, at vi i Danmark ere videre fremme med Hensyn til Mellemstandens Udvikling end de andre Lande, og det er ikke naaet gennem Statsforanstaltninger, men netop fordi denne Mellemstand ved sin egen Virksomhed er bleven stærkere udviklet her end i noget andet Land. Saaledes er der oversat danske Love, og Beretninger om danske Kreditforhold og andet ere offentliggjorte, og vi faa paa samme Maade Meddelelser om tyske, franske, belgiske og andre Landes Love. Jeg tror, at der ikke er saa lille en Statsinteresse i, at denne Bevægelse støttes. Staten er selvfølgelig i overordentlig høj Grad interesseret i, at der bestaar en saadan kraftig Mellemstand, en kraftig, selvstændig, næringsdrivende Befolkning paa alle Omraader, baade Landbrug, Handel, Søfart, Haandværk og Industri. Det Beløb, der forlanges, er saa overordentlig lille, nemlig 300 Kr., at det sikkert ikke kan forstyrre vor Balance, og at nægte det har tillige den uheldige Følge,